Experiència de tertúlies intel·lectuals dialògiques a la Universitat

written by Mireia Barrachina | 17 de November de 2023

La primera vegada que vaig anar al seminari *A muscles de gegants* treballava com a pedagoga en un centre educatiu i vaig tindre la gran sort que em concediren una plaça de professora associada a la Universitat de València. Recorde que la meua primera tertúlia pedagògica dialògica va ser sobre el llibre "Aprendizaje dialógico en la sociedad de la información" i **encara sent les emocions tan boniques que em va suscitar aquella primera tertúlia**: **il·lusió** a les mirades de professionals docents en continu aprenentatge; **sorpresa** per descobrir, en altres persones, idees que mai no hauria imaginat mentre llegia el text en solitari; **tranquil·litat** per trobar-me en un lloc segur on em sentia valorada per les meues aportacions; **motivació** per continuar llegint i dialogant; i sobretot **valorava l'aprenentatge tan valuós que obtenia de les experiències i les vivències** dels meus companys i companyes de les tertúlies, **que m'omplien de sentit** per a continuar treballant cap a una educació inclusiva per a tots i totes.

És per la meua participació en este seminari que vaig tindre clar des del principi de la meua docència universitària que les tertúlies estarien presents a les meues assignatures. Totes estes emocions viscudes, l'espai

de seguretat i tranquil·litat que s'assegura i s'assolix, així com el nivell de comprensió que s'adquirix sobre la lectura, no podien sinó considerar-se de la màxima qualitat educativa que podria aportar al meu alumnat.

Han passat uns anys en què he anat introduint les tertúlies a les meues assignatures, en major i menor intensitat, i puc assegurar que és de les accions que més èxit han tingut. De fet, **en les avaluacions finals sempre és de les actuacions més valorades per les i els estudiants**. Em sorprén en cada valoració la necessitat que transmeten de buscar este tipus d'espais a la universitat, espais segurs on sentir-se lliures per a donar les seues opinions mitjançant arguments de validesa i no de poder; perquè les relacions que hi ha entre elles i ells no sempre són les millors i les relacions de confiança que s'establixen amb el professorat a les tertúlies permeten conéixer millor estes relacions i fer un gir. Així, es potencien relacions de qualitat, lliures de violència.

Un altre aspecte que valore de les tertúlies com a docent és que **m'ha permés conéixer més els meus estudiants**: el coneixement previ del que partixen a la meua assignatura, les seues inquietuds i motivacions, les seues preocupacions per la titulació que cursen i el seu futur laboral, etc. Això em permet reestructurar els continguts de la meua assignatura, fer-la més atractiva per a elles i ells, dotar-la de sentit i sens dubte tot això m'ajuda a millorar la meua docència.

D'altra banda, **a l'educació superior resulta necessària la socialització de l'estudiantat en els procediments de treball intel·lectual de la comunitat científica internacional.** Les tertúlies faciliten la comprensió d'articles i obres científiques d'alta complexitat

intel·lectual. No sempre és fàcil iniciar tertúlies amb estos textos entre alumnat; cal oferir confiança i altes expectatives i, amb el temps, tu mateixa et sorprens amb la qualitat dels seus relats i descobrixes idees noves que et tornen a omplir de sentit. És la màgia de les tertúlies.

Pel camí he tingut la gran sort de conéixer companyes de màxim nivell científic que apliquen actuacions docents d'èxit a les seues assignatures. Des del nostre primer cafè compartim el somni d'organitzar tertúlies intel·lectuals dialògics obertes a tota la comunitat universitària. Hui este somni cobra la forma d'un **projecte d'innovació educativa a la Universitat de València**, que compta amb diversitat de participants de màxima qualitat humana i científica.

[Imatge: Freepik]